

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVIII. — Wydana i rozesłana dnia 6. grudnia 1899.

Treść: (№ 238—240.) 238. Rozporządzenie, którem zmieniają się pewne postanowienia co do obrotu wódki poddanej denaturacji ogólnej. — 239. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia nowego znaczka stęplowego z oznaczeniem wartości w walucie koronowej do rachunków i listów przewozowych. — 240. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia nowych znaczków zamknięcia i zmiany znaczka stęplowego do kart do grania.

238.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1899,

którem zmieniają się pewne postanowienia co do obrotu wódki poddanej denaturacji ogólnej.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu zmieniają się postanowienia oddziału I, l. 6, lit. d), ustęp 1 aż do 11 włącznie regulaminu dla wódki przeznaczonej do użycia uwolnionego od podatku (Dodatek B do §. 2, II. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 130) i takowe opiewać mają jak następuje:

d) Osoby chcące nabywać wódkę denaturowaną ogólnym środkiem denaturacyjnym, w celu jej odprzedawania, potrzebują do tego pozwolenia Władzy skarbowej pierwszej instancji. Pozwolenie to może być udzielane tylko w miarę potrzeby miejscowej i z zachowaniem następujących postanowień.

Wyłączone są osoby, do których majątku ogłoszony został zbieg wierzycieli, albo które skazane zostały za zbrodnię lub za przestępstwo popełnione z chciwości, za przemytnictwo lub za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe, albo które w tym budynku lub w tej grupie budynków, gdzie odprzedaż ma się odbywać, posiadają aparat destylacyjny. Gdyby którykolwiek z powyższych powodów wyłą-

czenia zaszedł lub stał się wiadomym dopiero po udzieleniu pozwolenia, w takim razie pozwolenie należy cofnąć z wyznaczeniem odpowiedniego terminu do wyprzedania znajdującego się zapasu wódki denaturowanej.

Wódkę denaturowaną można odprzedawać albo drogą sprzedaży hurtownej albo drogą drobnej sprzedaży.

Za sprzedaż hurtową uznaje się sprzedaż wódki denaturowanej w ilościach najmniej po 25 litrów. Jeżeli w przedsiębiorstwie przemysłowym, w którym wykonywana być ma sprzedaż hurtowa wódki denaturowanej, ma także odbywać się w jakiegokolwiek formie sprzedaż napojów wysokowych pędzonych, wódkę denaturowaną wolno sprzedawać tylko w osobnym lokalu a w tych lokalach, w których odbywa się sprzedaż napojów wysokowych pędzonych nie wolno wódki denaturowanej zachowywać w naczyniach otwartych.

Za drobną sprzedaż uznaje się sprzedaż wódki denaturowanej w ilościach wynoszących mniej niż 25 litrów.

W drobnej sprzedaży wolno pozbywać wódkę denaturowaną tylko we flaszkach zamkniętych, najmniej po $\frac{1}{8}$ litra pojemności mających. Flaszki służące do drobnej sprzedaży powinny być zamknięte w taki sposób, żeby korek, jeżeli on jest do zamknięcia użyty, nie wystawał ponad brzeg otworu, w razie zaś użycia zamknięcia patentowego, żeby takowe było zabezpieczone plombą lub przyklejonym paskiem papierowym. Na każdej flasce, w której

wódkę denaturowaną pozbywa się drogą drobnej sprzedaży, powinna być w odpowiedni sposób podana wyraźnie ilość w niej zawarta, jakoteż najmniejsza zawartość alkoholu wódki denaturowanej.

Wódką nabytą w celu drobnej sprzedaży wolno napełniać flaszki do tego przeznaczone tylko w miejscu zupełnie oddzielonem od lokalu sprzedaży i które ani drzwiami ani oknami nie powinno się z nim łączyć. Gdyby w lokalu drobnej sprzedaży, w którym zarazem odbywa się wyszynk, drobna sprzedaż lub handel napojów wysokokowych pędzonych, znaleziono wódkę denaturowaną w otwartych naczyniach lub we flaszkach nie według przepisu zamkniętych, niezwłocznie odebrać należy pozwolenie.

W pozwoleniu na odprzedaż wódki denaturowanej podać należy wyraźnie, czy się pozwala na sprzedaż hurtowną czy drobną.

Kupcy hurtowni utrzymywać mają rejestr sprzedaży hurtownej urzędownie przysposobiony i urządzony podług przepisu regulaminu (wzór VI). Druki w zeszytach paginowanych i parafowanych, których nie jest urzędownie przypieczętowana, pobiera należy od urzędu lub funkcyjonyusza skarbowego przez Władzę skarbową pierwszej instancji wyznaczonego, za zwrotem kosztów nakładu i urządu ów lub funkcyjonyusz wypisuje na każdym zeszycie, przed wydaniem onegoż, nazwisko, miejsce zamieszkania i numer konskrypcyjny domu tej osoby, dla której wydaje się rejestr sprzedaży. Z tego rejestru sprzedaży winien kupiec hurtowny wydawać każdemu w szczególności odbiorcy boletę sprzedaży, w której dotyczące szczegóły zapisać ma zgodnie z jukstą (obokiem) rejestru. Rejestry sprzedaży należy zamykać dnia 1. września każdego roku i przekładać Władzy skarbowej pierwszej instancji do zbadania.

Jeżeli kupiec hurtowny trudni się także drobną sprzedażą wódki denaturowanej, winien ilość wódki denaturowanej wziętą z zapasu celem napełnienia nią flaszek do drobnej sprzedaży przeznaczonych, zaraz po jej wyniesieniu zapisać w rejestrze sprzedaży na wydatek, jako przeznaczoną do drobnej sprzedaży i dotyczącą boletę sprzedaży dołączyć do rejestru. Flaszki wolno napełniać tylko poza obrębem lokalu sprzedaży.

Osoby, nabywające wódkę denaturowaną w ilościach 25 litrowych i większych od tych sprzedawców hurtownych, którzy nie są zarazem denaturatorami, obowiązane są pokazywać funkcyjonyuszom skarbowym na ich żądanie przepisane bolety sprzedaży.

Sprzedawcy hurtowni i drobni wódki denaturowanej powszechnym środkiem denaturacyjnym, tudzież przemysłowcy, używający takiej wódki

w swoim przemyśle, obowiązani są wywiesić odbitkę zakazu pod lit. a) wzmiankowanego w swoim lokalu sprzedaży a względnie w lokalu swego przemysłu w miejscu należycie widocznym. W tych lokalach sprzedaży, w których oprócz drobnej sprzedaży wódki denaturowanej, odbywa się także wyszynk, drobna sprzedaż lub handel napojów wysokokowych pędzonych, wywieszona odbitka powinna zawierać dodatek, że pod utratą upoważnienia do drobnej sprzedaży nie wolno wódki denaturowanej trzymać w naczyniach otwartych lub we flaszkach nie zamkniętych według przepisu.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1900.

Kniaziółucki r. w.

239.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. grudnia 1899,

tyczące się zaprowadzenia nowego znaczka stęplowego z oznaczeniem wartości w walucie koronowej do rachunków i listów przewozowych.

Odnośnie do rozporządzeń tutejszych z dnia 9. grudnia 1886, Dz. u. p. Nr. 175 i z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213 a względnie z dnia 26. września 1891, Dz. u. p. Nr. 148 i z dnia 12. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 25, podaje się do wiadomości

1. W ciągu miesiąca grudnia 1899 zaprowadzony będzie na miejsce opisanych w powyższych rozporządzeniach dwóch znaczków stęplowych do wyciskania na blankietach do rachunków i na listach przewozowych wyrobu drukarni prywatnych, wspólny znaczek stęplowy z oznaczeniem wartości w walucie koronowej.

Nowy znaczek stęplowy ma 30 mm wysokości, 25 mm szerokości, obwiedziony jest dwiema liniami i podzielony na dwie części. W środku części górnej trzecią linią zamkniętą umieszczony jest medalion kolisty z alegorycznym w lewo zwróconym popiersiem Austrii, które okolone jest napisem „Kais. Kön. Stempel“. Cztery rogi górnej części wypełnione są zdobinami. Część dolna przedstawia tarczę podłużną, w środku której znajduje się kwota wartości 2 h a względnie 10 h, otoczona po obu stronach dwiema czterokończystemi zdobinami z cyframi wartości drobnych rozmiarów ukośnie stojącymi. Mała tarcza poniżej wizerunku Austrii zawiera numer cechy. Medalion razem z napisem okalającym, obwódkami i małą tarczą wykonany jest barwą czerwoną i białą, reszta rysunku barwą błękitną i białą.

Do wyciskania znaczka stęplowego a to tak na blankietach do rachunków jak i na listach przewozowych dla kolei żelaznych i dla żeglugi morskiej i śródkrajowej upoważnione są: Urząd stęplowy centralny w Wiedniu, Urząd stęplowy w Pradze, Urząd dochodów skarbowych i stęplowy w Tryeście, Ekonomaty dyrekcji skarbowych krajowych w Grazu i w Bernie, Komory główne we Lwowie, Linzu, Opawie, Libercu, Budziejowicach i Bozenie, tudzież Urzędy podatkowe główne w Salzburgu, Pilzni, Kolinie i Ustiu nad Łabą.

Urzędy te opatrzone będą nowymi cechami po kolei w taki sposób, że począwszy od 1. stycznia 1900, wszystkie urzędy będą wyciskały na blankietach do rachunków i na listach przewozowych do wyciśnięcia stępla przedstawionych, wyłącznie nowy znaczek stęplowy.

2. Począwszy od 1. stycznia 1900, Drukarnia nadworna i rządowa wydawać będzie listy przewozowe kolejowe z nowym znaczkiem stęplowym, który od opisanego powyżej różni się tylko tem, że wykonany jest barwą czarną i białą i że mała tarcza pod wizerunkiem Austrii zawiera rok emisji „1900“.

3. Blankietów do rachunków, tudzież listów przewozowych wyrobu drukarni prywatnych z wyciśniętym znaczkiem stęplowym na 1 c. i na 5 c. i listów przewozowych kolejowych wyrobu Drukarni nadwornej i rządowej ze znaczkiem stęplowym na walutę austryacką opiewającym, można i nadal używać. Nie wywołuje się dawnej emisji a przeto też dotychczasowe blankiety i listy przewozowe nie będą ani ściągane ani wymieniane.

Kniaziołucki r. w.

240.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. grudnia 1899,

tyczące się zaprowadzenia nowych znaczków zamknięcia i zmiany znaczka stęplowego do kart do grania.

1. Począwszy od 1. stycznia 1900, zaprowadzone będą nowe znaczki stęplowe do kart do grania.

Od dotychczasowych, w rozporządzeniu tutejszem z dnia 8. lutego 1884, Dz. u. p. Nr. 174 opisanym, różnią się one tylko tem, że podany jest w nich rok emisji „1900“ i że oznaczenia wartości wyrażone cyframi i głoskami, opiewają na odpowiednie kwoty waluty koronowej.

Po dniu 1. stycznia 1900 fabrykantom kart do grania nie wolno używać wzmiankowanych powyżej dotychczasowych znaczków zamknięcia. Przeto najpóźniej do 16. stycznia 1900 oddać należy te znaczki zamknięcia do właściwych urzędów.

2. Znaczki stęplowe do kart do grania ulegają począwszy od 1. stycznia 1900 takiej zmianie, że ich cyfry wyrażają kwoty wartości w walucie koronowej a więc, że zamiast cyfr 15, 30 i 60, stać będą cyfry 30, 60 i 120.

Gdyby który z urzędów przeznaczonych do stęplowania kart do grania nie był w porę opatrzony cechą do znaczka stęplowego „120“, winien w razie potrzeby wycisnąć znaczek stęplowy „60“ dwa razy.

Kniaziołucki r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1900 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1900, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płać:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1893 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20 h	Rocznik 1866 za . . . 4 K 40 h	Rocznik 1883 za . . . 5 K — h
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1867 " . . . 4 " — "	" 1884 " . . . 5 " — "
" 1851 " . . . 6 " 60 "	" 1868 " . . . 4 " — "	" 1885 " . . . 3 " 60 "
" 1852 " . . . 5 " 20 "	" 1869 " . . . 6 " — "	" 1886 " . . . 4 " 60 "
" 1853 " . . . 6 " 30 "	" 1870 " . . . 2 " 80 "	" 1887 " . . . 5 " — "
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1871 " . . . 4 " — "	" 1888 " . . . 8 " 40 "
" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1889 " . . . 6 " — "
" 1856 " . . . 4 " 90 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1890 " . . . 5 " 40 "
" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1891 " . . . 6 " — "
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1875 " . . . 4 " — "	" 1892 " . . . 10 " — "
" 1859 " . . . 4 " — "	" 1876 " . . . 3 " — "	" 1893 " . . . 6 " — "
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1877 " . . . 2 " — "	" 1894 " . . . 6 " — "
" 1861 " . . . 3 " — "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1895 " . . . 7 " — "
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1896 " . . . 7 " — "
" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1897 " . . . 15 " — "
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1898 " . . . 6 " — "
" 1865 " . . . 4 " — "	" 1882 " . . . 6 " — "	" 1899 " . . . 10 " — "

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.